

Sygn. akt V U 930/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Leń

Protokolant Rozalia Kłos

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 r. w Kaliszu

odwołania H. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 13 czerwca 2013 r. Nr (...)

w sprawie H. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 13 czerwca 2013 r. znak (...) w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu prawo do emerytury dla pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych od dnia (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.06.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił H. N. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych, argumentując, że wnioskodawca nie udowodnił minimum 15-letniego okresu takiej pracy, a jedynie 11 lat, 10 m-cy i 24 dni.

Z takim rozstrzygnięciem sprawy nie zgodził się H. N.. W odwołaniu z dnia 04.07.2013 r. podniósł m.in. że legitymuje się dalszym okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, a obejmującym jego zatrudnienie w (...) R. na stanowisku traktorzysty. Na potwierdzenia powyższego powołał się na świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych dnia 29.07.1997 r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak dotychczas.

Sąd Okręgowy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił co następuje:

H. N. urodził się (...). Na dzień 01.01.1999 r. wylegitymował się łącznym stażem pracy w wymiarze 28 lat, 4 m-cy i 20 dni. Nie jest członkiem OFE. Organ rentowy przyjął za wykazane, że jego staż pracy w warunkach szczególnych wynosi 11 lat, 10 m-cy i 24 dni.

okoliczności bezsporne

W dniu 01.12.1975 r. wystąpił H. N. do Spółdzielni (...) w R. z podaniem o pracę. Zaznaczył w nim, że jest zainteresowany pracą na stanowisku traktorzysty. W efekcie, od dnia 10.12.1975 r. rozpoczął wnioskodawca pracę w tejże spółdzielni, na stanowisku kierowcy ciągnika. Traktorzyści wykonywali prace polowe w zakresie usług świadczonych na rzecz okolicznych rolników. W okresie zimowym zaś wykonywali usługi transportowe na rzecz różnych podmiotów, brali udział w odśnieżaniu dróg. Zatrudnienie H. N. w (...) ustało dnia 04.02.1987 r. W wystawionym mu na powyższą okoliczność świadectwie pracy podał pracodawca, że zainteresowany w całym okresie zatrudnienia wykonywał pracę traktorzysty. W wystawionym mu zaś w dniu 29.07.1997 r. świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych pracy wskazała Spółdzielnia, że w okresie od 10.12.1975 r. do 04.02.1987 r. stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowców ciągników na stanowisku traktorzysty, wymienione w wykazie A, dziale VIII, poz. 3, stanowiącym załącznik do „zarządzenia Ministra z dnia 07.02.1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu rolnictwa”. W kolejnym, wystawionym dnia 30.07.2013 r., świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze podniósł były pracodawca H. N., że od 10.12.1975 r. do 04.02.1987 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on prace w szczególnych warunkach, w transporcie i łączności – wykaz A, dział VIII, poz. 3, kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych, na stanowisku kierowcy ciągnika kołowego wymienionym w wykazie A, dziale VIII, poz. 3 pkt 1 załącznika nr 1 do Uchwały nr 24 Zarządu Krajowego Związku (...) z dnia 14.06.1983 r. w sprawie stanowisk na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w jednostkach organizacyjnych kółek rolniczych (informator (...) nr 6, poz. 18 z roku 1983.) .

dowód: akta osobowe wnioskodawcy jako byłego pracownika (...), świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 20 akt sprawy, zeznania świadków J. K. (1)00:05:21 min., J. K. (2)00:10:53 min., oraz zeznania odwołującego 00:15:50 min., rozprawy z dnia 06.12.2013 r.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznał Sąd, iż wskazuje on na to, że H. N., będąc pracownikiem (...) w R., pracował na stanowisku traktorzysty wykonującego prace polowe, a poza sezonem świadczenia usług agrotechnicznych, wykonywał prace transportowe i drogowe. Wskazują na to zeznania przesłuchanych w sprawie osób, które korespondują z zapisem z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy. Wszystkie dokumenty opiewające na stanowisko pracy jakie zajmował wskazują na traktorzystę.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy zważył Sąd Okręgowy co następuje:

H. N. dochodzi prawa do emerytury z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. „o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych” (Dz. U. z roku 2009, Nr 153, poz. 1227, ze zm.) . Zgodnie z jego brzmieniem i w związku z art. 32 ustawy oraz treścią przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. „w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze” (Dz. U. nr 8, poz. 43, ze zm.), ubezpieczonemu mężczyźnie, urodzonemu po dniu 31.12.1948 r., przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku 60 lat, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnął okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w wymiarze minimum 15 lat i legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w rozmiarze minimum lat 25. Emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego, albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem, przy czym ostatni z tych warunków obowiązywał do dnia 31.12.2012 r.

Za zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. (art. 32 ust. 2 „ustawy emerytalnej”)

Prace w szczególnych warunkach zostały wymienione w wykazie A przywołanego wyżej rozporządzenia. Stanowiska pracy zaś, na których była ona wykonywana, winny być, po myśli przepisu § 1 ust. 2 rozporządzenia z roku 1983, wskazane w przepisach wydanych przez właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, dla podległych i nadzorowanych

przez nich zakładów. Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych wyżej, są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów resortowych, lub w świadectwie pracy (§ 2 rozporządzenia z roku 1983) i § 21 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. „w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń” (Dz. U. Nr 10, poz. 49, ze zm.) .

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, odwołujący, za sporny okres czasu, a obejmujący jego zatrudnienie w (...)R., legitymuje się środkiem dowodowym o jakim mowa w przywołanym wyżej § 2 ust. 2 rozporządzenia z roku 1983. Mowa tu wzmiankowanych wyżej świadectwach wykonywania prac w warunkach szczególnych, a w szczególności tym z roku 2013. Nie można dokumentowi powyższemu zarzucić jakichkolwiek niedomagań natury formalnej, abstrahując od zasady zgodnie z którą w sprawach takich jak przedmiotowa, na etapie sądowego postępowania odwoławczego, nie obowiązują reguły dowodowe którymi kieruje się ZUS. Osoba zainteresowana może zatem przed sądem dowodzić okresy pracy w warunkach szczególnych za pomocą wszelkich – dopuszczalnych procedurą cywilną środków dowodowych (patrz m.in. Uchwała SN z dnia 21.09.1984 r., III UZP 998/84, LEX Polonica nr 321128) . Nie muszą to być więc wymagane przywołanymi wyżej przepisami dokumenty i to wystawione w sposób z nimi korespondujący.

I tak w szczególności, udało się H. N. przeprowadzić przed Sądem skuteczne dowody na wykazanie, że w okresie pracy w (...) w R. wykonywał prace traktorzysty. Takie prace są kwalifikowane jako prace o znacznej szkodliwości dla zdrowia w rozumieniu zapisu art. 32 ust. 2 „ustawy emerytalnej”, a wymienione w załączniku A do rozporządzenia z roku 1983, dziale VIII, poz. 3 (prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych).

Tym samym uznał Sąd, że odwołujący legitymuje się ponad 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Przy spełnieniu warunków pozostałych skutecznym był wniosek o prawo do emerytury. Przyznano mu ją od dnia (...), tj. od dnia ukończenia przez niego 60 roku życia. (art. 129 ust. 1 „ustawy emerytalnej”) . Zaskarżona decyzja podlegała zatem zmianie, o czym orzeczono na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.